

I. N. D.

CAPUT I.

DE

Fundamento juris non cessibilis.

§. I.

Quod aliis in more positum est, Disputationem publicam exhibituris, ut circa thematis propositi verba prolixè occupentur, antequam ad rem ipsam se conferant, id si ego in presentia omiserò, nemo mihi vitio vertet, cum circum vocabula vix quicquam occurrat, quod non vulgo notissimum sit. *Ingressus,* Tantum de vocis *cedere* sensu æquivoco hoc monuisse refert: *Cedere* hic non significare solam alicujus juris repudiationem vel abdicationem, quo sensu quis dicitur *cedere bonis* L. 17. ff. de *Recept. Arb. Varia* & tot. tit. ff. C. de *cess. bon. cedere foro* L. 7. §. *quoties* 2. ff. de *pos. cess. cessionis* *cedere hypotheca* L. 1. C. de *paet. pign. cedere usufructu* L. 17. §. *ult. acceptis.* ff. de *Noxal. Act.* neque etiam id intelligitur, quando sponte satisfacimus, ut in L. 1. pr. ff. de *Edendo.* Sed *cedere* hic nobis capitur pro plenaria juris nostri abdicatione & in alium translatione legitima. Sic cedimus usumfructum L. 23. ff. de *Liberal. caus.* cedimus Actum, Aquæductum L. 15. ff. *Comm. Præd.* cedimus jus Eundi, Agendi L. 10. ff. de *Eviçt.* cedimus Actiones L. 76. ff. de *Solut.* l. 39. ff. de *Fidejuss.* & hac ratione Cessio nihil aliud est, quam alienatio juris, quæ alienatio cum titulo vel lucrativo vel oneroso fieri solet, ita idem in cessione obtinebit. Pariter ergo dicor *cedere* jus meum, si illud alicui donem vel vendam tot. tit. ff. & C. de *Her. vel act. vend.*

§. II. Uti ergo rerum suarum in universum quisque moderamator & arbiter est, per L. 21. C. *Mandat.* ita hoc moderamen & arbitrium se quoque extendit ad jura & actiones, quatenus *Cessione-gulariter* *permissa.*

VOLO
IT

cessionem non
radidit Dn. SA-
annium publice
SCHUCHAR-
teria hac lucem
& eligendis actio-
libro, Lectorem
emplaria jam di-
ateria, de inve-
in judicis non
re ab alio no-
effas in foris
an actio
e transferre
ostensa juris
dicium repel-
hoc labore,

I. N. D.

hæc nobis acquisita & exercitium jurium vel pactis, vel publicis legibus non est circumscriptum, est enim cessio de genere licitorum. Casp. Anth. Thesaur. L. 3. qv. 28. num. 2. Jacob de Arena Tr. de Cess. Act. rubr. 3. n. 24. Paulus Christinæus volum. 2. decis. 110. num. 3. Ludovicus Postius. Observat. 55. n. 3. Richter part. 1. dec. 36. num. 4. Petrus Francisc. de Tonduti quest. civil. c. 32. n. 1. Ex quo apparet illico, cui cedendi jura sua facultas comperat; scilicet *quicumque habet jus alienandi, ille habet jus cedendi: & quodcumque alienari potest, cedi quoque poterit*, Lenz. de act. cess. cap. 19. membr. 1. num. 1. seq. Card. Tusch. Conclus. pract. 203. num. 10. lit. C. Matth. Coler. de Proc. execut. P. 1. cap. 10. numer. 430. Alphons. de Olea de Cess. act. Tit. 2. qv. 4. num. 12. Dn. Brunnem. de Cess. act. c. 2. num. 1. Ex hoc supposito sua sponte fluit, omnes illos, qui alias potestatem alienandi non habent, nec cedendi potestatem habere; Cessio enim sub alienatione tanquam genere continetur, & a traditione objecto saltem differt, ita ut in rebus corporalibus ad translationem traditio, in incorporalibus vero, juribus sc. & actionibus, cessio requiratur. Ang. Cels. decis. 20. n. 20. Alph. de Olea d. tr. Tit. 1. qv. 1. n. f. Palaez a Meres de Majorat. Hisp. P. 1. qv. 40. n. 2. & 5. & Dd. passim.

*Prohibita
cessio ra-
tione ce-
dentis.
Infantes,
Minores,
Prodigi,
furiosi,
Ec.
Banuiti,
Judæi.*

§. III. De personis etiam hic maximopere videndum, inter quas cessio non procedat, & primo quidem de cedentibus, qui vel impediuntur vel prohibentur, quales sunt infantes & infantia proximi, §. Sed quod diximus 10. J. de inutil. stipulat. Minores, tot. tit. ff. & C. de rebus min. non alien. arg. Ord. Polit. de A. 1577. tit. 32. §. 1. verb. So wollen wir ic. prodigi, furiosi, mente capti, L. furiosi 40. ff. de R. J. Banniti etiam, quibus potestas jura & actiones suas transcribendi deneganda. Matth. Coler. process. execut. Part. 2. cap. 2. num. 100. Judæus, qui christiano adversus christianum cedere actionem non potest, sub pœna amissionis debiti, Rec. Im. de 1551. §. Wie wohl auch 78. & §. seq. diesem zu begegnen. quod factum est ob odium usurariae pravittatis; regulariter namque debita Judæorum usuraria præsumuntur, etiamsi hoc exterius non appareat. Procedit hoc, seu lucrativo

tivo seu oneroso titulo fiat cessio, ob textus generalitatem, valebunt tamen ejusmodi cessiones, si fiant judicialiter, *per eund. Rec. cit.* §. *diesem zu begegnen.* & quando omnis usurariae pravitatis suspicio abest, *Carpz. P. 2. Const. 30. def. 45. Ziegl. Diss. de juri- bus Judeor. cap. 5. num. 23.* Jure Sax. Elect. generaliter quidem prohibita erant cessiones, exceptis iis, quae fiebant in judicio, secundum mandatum *de d. 1. Febr. Anno 1614.* quod tamen iterum correctum est per *Decis. Elect. noviss. 40.* quoad mobilia. Etiam si Judaei in loco quodam utuntur jure civium, quod fit in Marchia, cessiones illorum tamdiu valebunt, donec vitium usurariae pravitatis ostendatur. Huc etiam pertinent foeminae Jure Saxon. *Foeminae.* praesertim Electorali, quae in alienatione curatore semper opus habent, sine quo nihil unquam recte faciunt, cum ad contractum solae nunquam admittantur, sed minoribus aequiparentur *Land: R. L. 1. art. 31. Const. Elect. 15. §. gleicher Gestalt & ibi Dan. Moll. P. 2. num. 3. idem in libro 2. sem. cap. 3. n. 2. Wefenb. Conf. 26. num. 43.*

§. IV. Sequitur nunc, cui ex Cessionariis cedi non possit *Ratione* firmiter, quos inter non solum personae jam memoratae certa *Cessiona- ratione* habentur, sed & aliae. Hinc non valet cessio in potentio- *rii non* rem, qui alium terrere potest, qui scil. propter divitias aut alias *valet ces-* rationes debitori est terribilis, *L. 1. & 2. C. Ne lic. potent. Johan. sio in po-* a Sande *de Act. Cess. C. 4. §. 6. seqq. Lenz. tr. de Act. Cess. C. 8. tentio-* membr. 6. num. 3. Card. Tusch. *Conclus. 208. lit. C. Francisc. de Cal- rem.* das *Comment. ad Typ. Instr. eme. c. 24. n. 61. Joh. de Grassis de Cess. Jur. §. 1. n. 2.* Potius suo Marte, quam potentiorum dominorum opibus niti debent creditores, horum namque aperta videtur esse voracitas, qui alios actionum suarum redimunt exactores, ut habetur in *cit. L. 1. & 2. C. ubi insuper haec cessio multatur de- biti amissione & poena arbitraria: aliter in necessaria.* Illustris Dominus Praeses *Tr. de Cautel. Contr. Sect. 4. c. 2. §. 5.* quam limitationem etiam in Judaeo cedente procedere puto. Deinde *Homini-* etiam cessio hominibus litigiosis malitiose & fraudulenter facta *bus liti-* non admittitur, *Laurent. Kirchof. Vol. 2. Conf. 9. n. 88. 89. sed in-* *giosis.*

- Officia-
riis pro-
vinciali-
bus, Me-
dicis.* cidit in pœnam calumniatoribus statutam in *L. 1. ff. de calumn.* Idem dicendum de illis, qui officii causa in provinciis agunt obmetum concussionis, *L. 62. pr. ff. de Contr. Emt. L. 46. §. 2. ff. de jur. fisc.* Neque porro ægrotus valide cedit Medico, cui corporis sui curam commisit, cum talis cessio respectum ad salutem habere videatur, *L. 9. C. de Profess. & Med. L. 3. ff. de extraord. cognit.* cogitabit enim ægrotus, medicum debitam operam non impensurum, si ipsi non fuerit gratificatus, per *d. L. 3. ff. de extr. cognit.* Huc referimus Advocatos & Procuratores, quibus sub patris & pro-
*Advoca-
tis & pro-
curat.* cione quotæ litis minus recte ceditur, quod quandoque ex eo præsumitur, si non apparet alia iusta causa, Petrus Fontanel. *decis. 178. n. 12. Joh. a Sande de Act. Cess. c. 4. n. 13.* atque hoc advocatis interdicitur sub pœna remotionis, *L. 5. C. de Postul.* Porro
*Tutori &
curatori.* cessio inutilis est, quæ fit tutori & curatori adversus pupillum & minorem, tale enim debitum lucratur pupillus, *auth. Minoris C. qui dare tut. vel cur. Francisc. de Caldas ad Typ. Instr. emt. c. 24. n. 62.*
- Clericis.* Jure Can. eximuntur etiam clerici, quibus laicorum Jura & actiones cedi nequeunt, ne tales causæ ad iudicium ecclesiasticum trahantur & prædam exinde sperare possint clerici per *c. fin. X. de Alienat. jud. mut. caus. facta.* durior enim redditur causa adversarii, ut inde nec in Episcopum, qui Jurisdictionem habet in laicos, cessionem procedere velit Franc. de Caldas *d. loc. ad typ. instr. emt.* Inter conjuges quoque, ne amor venalis esset, prohibita est
*Conjugi-
bus.* alienatio gratuita, quæ in donationis speciem incidit, atque consequenter etiam cessio, *L. 1. ff. de donat. inter vir. & uxor.* Ex eodem fundamento, quod prohibitus sit contractus inter patrem & filium, prohibita quoque est cessio, habentur enim pro una persona, & quod filius ex re patris acquirit, hoc patri plene acquirit,
*Liberis
& Paren-
tibus in-
vicem.* §. 1. *I per quas person. cuique acqu.* Invito denique beneficium non datur per *L. 16. §. 2. ff. de donat.*
- Invito.* §. V. Ratione Objecti quæ a cessione eximantur, facile colligere licet ex illis, quæ supra de alienatione fuerunt dicta, quibus suppositis certissima juris regula elicitur: *Quodcunque alienari nequit, nec cedi poterit,* huc usque enim exacte convenit

venit cum cessione alienatio. Ulterius deducitur, quod ad sui alienationem certam solennitatem requirit, idem etiam ad cessionem eandem solennitatem requirit, idem etiam ad cessionem eandem solennitatem postulat. Post alios Dn. Brunnem. d. Tr. d. cess. c. 1. num. 101. Istius generis sunt res sacræ, sanctæ, religiosæ, liber homo &c. de aliis enim speciebus inferius adhuc fusius erit agendum. Ob deficientes autem solennitates cedi non possunt actiones & jura Ecclesiastica, quibus, si valere debeat cessio, accedere necessum est consensum Capituli & eorum, quibus cura Ecclesiæ est commissa. Marta in Digest. Novis. Tom. 3. voc. Cessio. cap. 1. Ludov. Molina de justit. & jur. Tom. II. p. 947. seqq. Joh. a Sande d. tr. c. 7. §. 3. num. 11. seqq. Heft. Capyc. Latro L. 1. decis. 19. num. 20. seqq. Alph. de Olea de Cess. tit. 2. q. 1. num. 3. Ecclesiæ enim & pia loca pupillorum ad instar habentur, quorum defensio competit aliis. Idem dicendum de bonis pupillorum & minorum immobilibus seu juribus, quæ immobilium nomine veniunt: idem de actionibus ad res immobiles competentes, quæ sine justa causa & non accedente tutorum & curatorum consensu & decreto Magistratus alienari nequeunt, L. 4. & 19. C. præd. minor. sine decr. In mobilibus vero & quæ hoc jure censentur, præsertim si non magnum præjudicium inde resultet, sufficit consensus defensorum, L. 22. C. Administr. ut. Ulterius huc pertinet, quod res alienæ cedi nequeant. Inde pater jure usufructus, ipsi ex bonis liberorum competentis, actiones filii aliis cedere nequit sine ejus consensu, argum. L. 1. C. de bon. matern. nec vice versa, filius sine consensu patris, cum præjudicium ejus in eo versetur, L. fin. §. 5. C. de bon. que lib. Alph. de Olea dict. tract. tit. 2. quest. 6. num. 18. 19. seqq. Porro maritus, quantumvis habeatur pro Domino dotis, per L. doce ancillam 9. C. de R. V. alienare tamen illam nequit, L. 1. C. de fund. tot. est enim intuitu jurium uxoris res aliena, cui, constante licet matrimonio, naturale aliquod vel dormiens, quod vulgo vocant Doctores, competit dominium, & matrimonio soluto demum vires suas exerit. De Clientelari seu beneficium

Res Eccl.

Res mi-
norum.Res alie-
na.

neficiario jure singulari capite inferius agetur. De procuratore saltem adjicimus, quod, si speciali mandato non sit instructus, alienare nequeat, per *L. Procurator. 63. ff. de Procur.* Secus est de procuratore in rem suam, qui vice domini est. Jacob. de Arena *rubr. 3. n. 37. Tusch. pract. concl. 203. n. 16. & post hos Dn. Brunnem. de cess. cap. 2. n. 8. seqq.*

Ratione personalem, regula. §. VI. Ut vero ulterius constet, quænam sint jura illa alienationem non admittentia, ad intentionem Legislatoris vel Principis, privilegium concedentis respiciendum: quod si enim ille in concedendo jure ad certam personam respexerit, ejusdem juris in aliam translationem ademisse censetur. Unde nata est Doctorum assertio: *Quicquid est personale, non est cessibile.* Petr. Barbosa *de solut. matrim. Tom. 2. L. 41. n. 62. & in L. Usufructu 58. n. 1. f. Andr. Tiraqu. de Retract. §. 26. Gloss. 1. num. 60. Mager. a Schönberg. de Advocat. armat. c. 9. n. 1055. Alph. de Olea de Cess. jur. Tit. 3. qu. 1. n. 3. Lentz. de Act. cess. cap. 20. membr. 3. n. 10. Joh. a Sande de Act. cess. cap. 5. n. 34. Dn. Brunnem. Tr. de cess. act. c. 4. n. 39. 82.* Probe vero hic attendendum, quid in hac materia personalis reputandum, omnes enim actiones ex contractu sunt personales, & tamen sunt cessibiles. Aliud enim personale dicitur ob id, quod personam tantum afficiat, & non rem, & hoc modo omnes actiones & obligationes dicuntur personales per *L. 3. ff. de O. & A.* Aliud vero personale dicitur, quod certæ personæ cohæreat, seu utilitatem intuitu certæ personæ tantum indulgeat, vel ut Dn. Brunnem. definit: cujus causa proxima est qualitas personæ *d. l. c. 4. n. 22.* ita etiam industria personæ electa, personalitatem inducit, ut in procuratore, mandatario, socio, conductore perficiendi operis &c. qui alium substituere nequeunt. De quibus in specialibus Digestorum titulis passim. conf. Alph. de Olea. *de jur. cess. T. 3. q. 5. n. 2.*

Cedi nequit, quod ad heredes non §. VII. Cum ergo personalia ita personæ cohæreant, ut in alium transferri nequeant, exinde sequitur, nec ad heredes hæc jura transmitti. Ex quo denegato juris in heredes transitu, novum quasi fundamentum jurium non cessibilium resultat:

Quod-

*Quodcumque ad heredes non est transmissibile, illud non est cessibi-transmit-
le.* Francisc. de Tonduti *Resolut. civil. Part. 2. cap. 139. n. 15.* Amator. Rodriquez. *de concurs. & privil. cred. Part. 1. art. 1. n. 72.* Petrus Peckius *de Testam. conjug. L. 1. cap. 14. n. 3.* Tusch. *pract. concl. lit. C. concl. 204. n. 30.* Marcus Anton. de Amatis *d. 6. n. 12.* Baptist. Afinius *de Execut. §. 4. cap. 127. n. 6.* Surdus *Vol. 1. conf. 269. num. 28.* Olea *d. tr. Tit. 3. qu. 5. n. 10.* Tiraqu. *de Reract. §. 26. Gl. 1. n. 79.* Lenz. *de Act. Cess. cap. 19. membr. 2. n. 2.* B. Brunnem. *d. tr. c. 4. n. 21.* Et vice versa procedit Regula: *Quodcumque ad Regula quosvis heredes est transmissibile, est etiam cessibile.* Francisc. de *universa. Tonduti Resolut. civil. P. 3. cap. 134. num. 4.* Amator. Rodriquez *d. tr. de Concurs. Part. I. art. 1. num. 125.* Carpz. *L. 4. tit. 4. Resp. 33. num. 24.* August. Barbofa. *Axiomat. Lib. 3. cap. 16. ax. 2.* Francisc. Mantica *de Taciet. Convent. Vol. 1. p. 606. num. 7.* Ludov. Postius *Resolut. 60. num. 6.* Surdus *Volum. 1. conf. 92. num. 5.* B. Brunnem. *d. tr. cap. 4. num. 22.* Quamvis hæc ultima regula suas patiatu- exceptiones, quæ in tractatione occurrent. Id autem principali- ter inferre videtur transmissibilitas, ut arguat, jus aliquod non esse personalissimum, & ita subjacere generali regulæ, quæ ces- sionem permittit. Interim non negandum, facilius cum uni- versitate, quam singulari titulo jus aliquod transire. Exemplum est in jure patronatus.

§. VIII. Verum non omnes hoc fundamentum juris non *Declara-
cessibilis agnoscunt, cum quædam cessibilia esse dicant, quæ tior regule
tamen ad heredes non sunt transmissibilia. Et vice versa argu-
prioris.* mentationem a transmissione ad venditionem & cessionem af- firmative conceptam non admittunt, cujus rei exemplum habe- tur in *L. 2. & ult. C. de Litigios. add. Franzk. L. 1. Resol. 4. numer. 50.* Lauterb. *in Colleg. Theor. Pract. ad Tit. de hered. vel act. vend. n. 29.* Christian. Lenz *C. 19. m. 2. num. 20.* Antecedentis regulæ negatæ exemplum quærunt in usufructu; idem est in habitatione: quæ servitutes quidem morte extinguuntur, illarum tamen exerci- tium per cessionem transit in extraneum. Sed hæc non face- sunt negotium, ob specialem aliquam rationem, quæ hoc loco

in necessitate fundatur, ne scilicet actionem litigiosam deserere necesse habeant heredes, datur aliquando exceptio a regula, qualem h. l. constituit res litigiosa in *cit. l. 2. & ult. C. de litigios.* quæ quidem ad heredes transmittitur, inter vivos autem non transit. Quod vero de Usufructu &c. transmittitur argumentum, longius abit a scopo, cum in usufructuario &c. jus fruendi ulterius non duret, quam cedens vixerit. Nobis autem ita non accipitur cessio quæ temporaria, sed quæ perpetua est. Deinde non ipsum jus usufructus, sed tantum exercitium & commoditas cedi potest, quo de infra. vid. pluribus Dn. Brunnem. *d. tr. c. 4. num. 20. seqq.*

*Expressio
causæ in
cessione.*

*Causa
presum-
ta.*

§. IX. Quæ porro ad præliminaria spectare videbuntur, breviter hoc capite adhuc perlustrabimus. Huc pertinet expressio causæ in instrumento, quæ in omnibus obligationibus chirographariis est necessaria, ita etiam in instrumento cessionis, ad excludendam fraudis suspicionem, *arg. c. si cautio 14. X. de fide instrument. l. cum de indebito 25. §. f. de probat. Tusch. pract. concl. lit. C. concl. 204. num. 1. Petr. Fontanella decis. 178. num. 12. in d. l. 25. habetur, quod cautio indiscrete loquens non sufficiat, nisi actor debitum probaverit: nomen itaque causæ non generaliter sed specificè est exprimendum, si a Probatione relevare debeat. vid. Dn. Præses *Cautel. Contractuum. Sect. 2. cap. 7. §. 5. ibique Dd.* Sed id dubii manet, an præsumta causa sit admittenda? quod itidem ex Doctorum generali asserto, quo specificam causæ expressionem urgent, negandum videtur: Affirmativa tamen magis placet, si scil. per conjecturas de causa debendi constet. vid. Hartm. Pistor. *observ. 39. n. 2. Tusch. Concl. 204. num. 4. & concl. 209. n. 54. lit. C. Menoch. l. 3. præf. 129. num. 20. ut, si in instrumento cessionis dictum fuerit, pro certa pecuniæ summa jus istud esse cessum, præsumitur emtio. Ex chirographo ægroti, postquam restaurata ipsi est valetudo, quod dedit medico, præsumitur debitum pro medicina & labore: In studio, qui chirographum dedit Professori, debitum præsumitur pro Collegiis & informatione. Ita quoque mentionem pecuniæ acce-**

acceptæ: item confessionem pro resto factam, verum debitum inducere, ait Dn. Schwendend. *Process. pag. m. 1128. seq. Manz. ad Leg. Anastas. qv. 1. num. 17.*

§. X. In eo sibi maximopere caveat cessionarius, ne con-^{Fraudu-}quirat aliorum jura, ad id, ut gravem adversarii reddat causam, ^{losa ju-}& ne in vexationem id fiat, quod contingit, si quis sit in possessio-^{rium}ne alieni prædii, nec fortius jus actori obtendere possit, ut con-^{coemptio}quirat eorum jura, quibus idem prædium est obligatum, vel quæ ^{prohibita}sufficerent cedenti ad retinendum, si possideret. Injuria siqui-^{est.}dem non levis infertur hoc modo adversario, cujus durior redditur conditio, ubi m. f. possessor titulum possessionis suæ inique mutare præsumit, ut se quovis etiam modo in possessione defendat. conf. *Mev. P. 9. dec. 53.* quam cautelam ex male explicata *L. Per diversas 22. C. de Mandat.* confecerunt illi, qui alienis rebus sub specie recti inhiant. Veram ejus explicationem tradit Dn. Brunn. *ad hanc Legem, quem vid. n. 4.*

§. XI. Ulterius cessionario prospiciendum, ne impingat ^{Non va-}in Legem Anastasianam, dum pro minimo pretio immodicum ^{let contra}captat lucrum, tali enim casu spe sua frustrabitur, ultra id quod ^{Legem}dedit nihil recipiendo. Machinationes etiam & dolosæ circum-^{Anastas.}ventiones non tolerantur in *L. 23. C. Mand.* Rationem tamen expensarum, molestiæ & vexationis haberi volunt Dd. *Tusch. lit. C. concl. 209. n. 26. & 46. Menoch. L. 3. præf. 129. n. 4. Dn. Struv. Syntagm. Jur. civ. Exerc. 23. th. 62. f. Dn. Brunn. d. l. C. 1. n. 67. Manz. ad Leg. Anastas. qv. 3. n. 1.* Confirmata est Legis Anastas. dispositio in terris hereditariis ipsius Imperatoris sub poena confiscationis nominis cessi per *Constitut. Provinc. de d. 2. Junii A. 1641.* Jure Sax. Elect. tamen per specialem *Decisionem 28. §. sehen/ ordnen und wollen* x. *verb. iedoch daß solches zum wenigsten den halben Theil erreiche* x. licitum est pro minori summa redimere nomen, modo pretium non sit infra dimidium. Quod æquitatis rationem habet, cum nemo facile inveniatur, qui sine lucro litis pecunia sua sibi coemere velit, cum præstet hoc casu pecunia parata.

*Residua
portio cui
relin-
quenda?*

§. XII. Sed inde difficilis inter Dd. oritur quæstio, si casus contra Legem Anastas. contingat, cui portio residua sit relinquenda? quorum discrepantes sententias prolixius enumerat Carpz. L. 5. Resp. 33. n. 18. seqq. illamque regulariter cedenti, exceptis tribus casibus, relinquit. P. 2. C. 30. def. 37. Sed cum in favorem debitoris cessi Lex Anastasiana condita esse videatur, quod patet in simili casu, qui habetur in *avt. Minoris C. qui dare tut.* ubi minor obligationem curatori cessam lucratur, merito cum B. Brunnem. d. tr. Cap. 1. n. 87. illam sententiam amplector, quæ debitori cesso favet. Quamvis enim debitor cessus, residuam portionem, nullo jure firmo certoque petere vel retinere possit, nulla tamen ad restituendum tenebitur actione. Nec infrequens est, ut obligatio sit in nobis, & nullum jus in alio. Dn. Pufend. *de Off. Hom. Lib. 1. c. 10. §. 4.*

*Transi-
tio.*

§. XIII. Ast cum adducta hoc Capite Doctorum fundamenta specialibus casibus applicanda veniant, non diutius generalibus illis immorabor, sed in sequentibus per præcipuas, præsertim utiles juris nostri materias, juris non cessibilis species ostendam.

CAPUT II. *De Jure publico non cessibili.*

§. I.

*Majestas
cedi ne-
quit.*

PROgredimur ad ipsam juris non cessibilis tractationem, cujus nobilissimum Objectum in jure publico deprehendimus, ex quo præcipua ad hanc materiam spectantia capita delibabimus. Primum in Republica locum tenet ipsa Majestas, quam cessione obnoxiam non esse, unusquisque lubens fatebitur: Imperator enim vel Rex esse desineret, qui regia potestate se privaret. Imo id cuivis Regum incumbere existimo, ne quicquam admittat, quod majestati suæ præjudicio esse possit: hanc enim ab ipso DEO, omnis potestatis civilis autore, habet, ipso Apostolo id inculcante *Rom. 13.* Ergo sanctum hoc divini Numinis